

Korte studies in Mattheüs (42)

Een stem in Rama (2)

Het zinnetje dat in Jeremia 30 en 31 vier keer voorkomt is, zoals we gezien hebben:

'Zie, de dagen komen...'

De laatste keer dat we die tekst tegenkwamen was in Jeremia 23.

'Zie de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken. Hij zal als Koning regeren en verstandig handelen en recht en gerechtig doen op de aarde.' (Jer. 23:5).

Hier is de verwijzing naar de Zoon van David waar Mattheüs zijn Evangelie mee begint.

'Het boek van het geslacht van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham.' (Mat. 1:1).

Na dit begin geeft hij het geslachtsregister vanaf Abraham via David tot op Jozef. Met zijn verwijzing naar Jeremia naar aanleiding van de kindermoord in Bethlehem is het alsof hij zegt, niet 'zie, de dagen zullen komen', maar 'zie, de dagen zijn gekomen' of toch op zijn minst 'zie, de dagen zijn nabij gekomen'.

Weliswaar rouwt Rachel om haar kinderen, maar de profeet laat er meteen op volgen:

'Zo zegt de HEERE: Bedwing uw stem van gewezen, en uw ogen van tranen; want er is loon voor uw arbeid, spreekt de HEERE; want zij zullen uit het land van de vijand wederkomen. En er is verwachting voor uw nakomelingen, spreekt de HEERE, want uw kinderen zullen wederkomen tot hun gebied.' (Jer. 31:16, 17).

Het wenen van Rachel ziet volgens Mattheüs niet alleen op de vermoorde baby's, maar ook op de verbannen Messias. Ook Hij hoort onder de kinderen van wie Jeremia schrijft, 'omdat zij niet zijn' of 'omdat zij er niet meer zijn'.

Dáárom haalt Mattheüs juist deze tekst aan en dáárom kan er ook meteen een vertroosting op volgen. De ballingschap van het volk zal eens een einde nemen. De nakomelingen zullen wederkeren. De Messias zal ook uit het land van de vijand, Egypte, wederkeren. En zoals we regelmatig hebben gezien: het volk zal wederkomen, vanwege Hem.

Opnieuw: Mattheüs citeert Jeremia niet in de eerste plaats om te laten zien dat alles overeenkomstig de Schriften gaat – ja, dat natuurlijk ook – maar vooral om te wijzen op het nieuwe verbond. De citaten van Mattheüs bevatten niet alleen de bevestiging dat Jezus is de Messias, maar ze sluiten meteen ook de machtige beloften voor de toekomst van Israël in.

Je herinnert je nog de tekst die bewees dat de Heere in Bethlehem geboren zou worden.

'En gij, Bethlehem Efratha! U bent klein om te wezen onder de duizenden van Juda. Uit u zal voor Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël, Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid.' (Mic. 5:1).

Een Heerser die uit Bethlehem zou voortkomen. Dezelfde woorden gebruikt Jeremia in vers 21 van hoofdstuk 30.

'En zijn Heerlijke zal uit hem zijn, en zijn Heerser uit het midden van hem voortkomen.'

Zou Mattheüs als hij de tekst uit Micha aanhaalt niet meteen aan deze tekst in Jeremia hebben gedacht?¹ Juist als hij dan een gebeurtenis beschrijft die ook in Bethlehem gebeurt en met deze Heerser te maken heeft, zal hij dit in zijn gedachten dan niet meteen in verband hebben gebracht met Jeremia 30 en 31? 'Een Heerser die zal voortkomen', is een zinnetje dat alleen in deze twee teksten in de gehele Tenach voorkomt. Dat móet toch wel iets te zeggen hebben, als Mattheüs de contexten ervan achter elkaar citeert?

Voor Mattheüs zijn al deze profetieën geen losse teksten. Ze behoren tot één groot geheel en een van de doelen van deze studieresie is dat jij ook het grote geheel gaat zien en leert denken zoals Mattheüs dacht en lezen zoals hij schreef. Mattheüs dacht niet in losse teksten. Hij dacht in contexten.

Een zinnetje dat in de context van Jeremia 31:15 ook een aantal keren terugkomt – of wat inhoudelijk min of meer hetzelfde is – is:

'En gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn.' (Jer. 30:22; 31:1, 33; 32:38).

Dat is ook iets wat Mattheüs wist. Het zijn woorden die vanouds de relatie tussen God en Zijn volk Israël uitdrukte. Een relatie die van de kant van het volk was stukgelopen, maar die waargemaakt zou worden in de Messias.

De stem in Rama is er dus niet alleen een van verdriet en rouwklacht. Het is een stem die ons ook verkondigt dat dit verdriet voorbij zal gaan en dat de kinderen zullen wederkomen en dat Israël veilig zal wonen.

---

¹ Als de studies over Mattheüs 2:6 een beetje zijn weggezakt, doe je er goed aan die nog een keer te lezen.